

بسم الله الرحمن الرحيم

۸ مهر ۱۴۰۴

خطبه‌ی ولادت امام حسن عسکری (ع)

به نام پروردگاری که آسمان‌ها را با تدبیر آراست و زمین را با نشانه‌های قدرت خویش زینت داد و سلام بر مخلوقانی که آمدنشان باعث نشاط زمان و رفتنشان باعث دلگیری آن می‌شود.

هشتم ربیع‌الثانی، روزی است که تاریخ به آن می‌بالد؛ روزی که مدینه آغوش خویش را به روی مولودی گشود که آسمان ایمان را روشن ساخت. یازدهمین گوهر امامت، امام حسن عسکری (ع) در سپیده دمی پاک پای به جهان نهاد و با وجودش حقیقت ولایت استمرار یافت.

زندگی کوتاه اما درخشان ایشان در سامرا در میان دیوارهای مراقبت و حصارهای ظلم، نمونه‌ای جاوید از پایداری حق در برابر باطل بود. هرچند دشمنان سایه‌بان خفقان را گسترده بودند اما نور علم و کرامت او دل‌های مؤمنان را هدایت می‌کرد. عمرش تنها بیست و هشت سال بود اما میراثش تا ابد امتداد دارد؛ چرا که او نه تنها پیشوای زمان که آموزگار جان‌ها است.

در حدیثی گران‌بها از ایشان نقل شده است که فرمودند: عبادت تنها به فراوانی نماز و روزه نیست، بلکه حقیقت عبادت در اندیشه‌ی بسیار بر قدرت بیکران خداوند است. این سخن مرز میان پوسته و مغز بندگی را آشکار می‌سازد. رکوع و سجود بی‌تفکر، صورتی بی‌روح است. اندیشه، جان عبادت است و تفکر، روحی است که اعمال را از تکرار بی‌ثمر اعمال ظاهری رها می‌سازد و انسان را به مقام معرفت و حضور قلب می‌رساند.

بانوی دو عالم حضرت فاطمه‌ی زهرا (س) در مورد صورت گرفتن و جان گرفتن اندیشه‌ها در عالم برزخ می‌فرمایند: خداوند یکتا در کتاب آسمانی فرموده‌اند آیا در مورد آنچه برایتان آفریده‌ام تعقل نمی‌کنید و این سؤال یک سؤال امتحانی است که باید ورقه‌ی جان را برداشت، اسم را بالای ورقه نوشت و شروع به جواب دادن کرد. با

هر جوابی که به سؤالات بدهید نعمت شما در برزخ جان می‌گیرد و زندگی برزخی را می‌سازد مانند کاخ عبادت‌ها که در بهشت ساخته می‌شود پس تعقل کردن به آنچه برای انسان آفریده شده است نعمت آن را جاودان می‌کند ولی بیشتر مردم فکر می‌کنند این امر خداوند برای تعقل در قرآن فقط برای توجه دادن است درحالی‌که این امر برای به دست آوردن نعمت است چون شما در برزخ به آنچه در زمین اندیشه کرده‌اید می‌رسید و باید با آن اندیشه‌ها زندگی کنید پس مفهوم آیه‌ای که می‌فرماید بیشتر اندیشه‌ها گناه محسوب می‌شود در این امر است که آن اندیشه صورت حقیقی پیدا می‌کند و انسان مرتباً باید با آن فکر که دیگر در برزخ زشتی آن صورت مخصوصی دارد و جان گرفته است زندگی کند و آن فکر جان گرفته را تحمل کند پس باید بدانید که اوامر الهی در مورد یتفکرون و تعقلون امری ساده نیست بلکه عظمت اندیشه و فکر که یک نعمت غیبی محسوب می‌شود را نشان می‌دهد که همین اندیشه و فکر ظاهری است که انسان را با خالقش پیوند می‌دهد پس جان گرفتن اندیشه‌های ملکوتی بسیار دلپذیر است پس در اندیشه‌ی خود نعمت‌های بهشت را مرور کنید تا برایتان آماده کنند و با عمل به اندیشه‌ی خود آن را جاودانه کنید که اگر عمل نکنید درحالی‌که صاحب آن اندیشه‌ی زیبا هستید چون شناخت داشتید ولی عمل نکردید فقط آن نعمت را می‌بینید ولی در لذتش واقع نمی‌شوید پس قلبی صورتگر داشته باشید که به زیبایی‌ها صورتی واقعی ببخشید.

به راستی اندیشیدن در آفرینش، پلی است از خاک تا ملکوت؛ هر فکری که به حقیقت پیوند بخورد، چراغی جاوید در جان می‌شود؛ و چه زیباست آن‌کس که ورق امتحان عمر را با قلم تعقل، به نوری برای برزخ و بهشتی برای ابد بدل کند.

اینک در این شب مبارک و خجسته دست بر دامان پر مهر امام حسن عسکری می‌گشاییم. دامانی قدسی که در آن بهترین مائده‌ی آسمانی پا به عرصه‌ی زمین گذاشته و پرورش یافته است. از او می‌خواهیم به حق لحظاتی که کنار گنبد و بارگاه با عظمت و ملکوتی‌شان پرچم خانه‌ی فرزندان گرامی‌شان را بالا برده و در زیر سایه‌ی آن عشق را یافتیم دستان خالی و گنه‌کار ما را رها نکنند.

ای امام مهربان، ای پدر عصاره‌ی هستی، من صدای مطهر فرزندان را در ضمیر جانم می‌شنوم که من را خطاب می‌کند؛ مانند امتی نباش که کتابشان دادند و پس از مدتی دل‌هایشان چون سنگ سخت گردید و اینک من او را به تمنا می‌خوانم که ای جانشین پروردگارم به فریادم برسید. من به شما و یاریتان محتاجم. من نعمتم را در غفلت به یغما داده‌ام، دستم را رها نکنید تا قلبم مجدداً ضربان خویش را آغاز کند و با هر ضربانی عاشقانه شما را بخوانم تا بتوانم همواره بر سفره‌ی این خانه بنشینم و نام زیبایتان را بخوانم به دعای:

اللهم عجل لوليک الفرج